

Léva és Vidéke

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI és KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik minden csütörtökön.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre	8 korona.
Fél évre	4 korona.
Negyed évre	2 korona.

Egyes szám ára 16 fillér.

Felölös szerkesztő:

THURNER JÓZSEF.

(Torbágyi)

Szerkesztőség: Kossuth Lajos-utca, 167. sz.

Kiadóhivatal: Kazinczy-utca és Főter sarkán.

Előfizetések és hirdetések felvételnek a kiadóhivatalban.

A láz.

A lázasság esodálatos korát éljük! Nem politikai viszonyainkra értjük ezt. Nem is beteges társadalmi viszonyainkat akarjuk jobban éltre állítani.

A lázas állapot kereskedelmi és ipari életünkben is mindjobban megnyilatkozik. Az a lázas törekvés, amely a pénzhajhászás, a meggazdagodás célja felé irányul, mai ideges korunkban csak ritkán hagyja higgadt és megfontolt kedélyállapotban az embereket. Kétszeres baj ez, ha iparunkról és kereskedelmünkéről van szó. Mert ezeknek legelső sorban van higgadságra szükségük. Magával a hangzatos jelszóval: „Pártoljuk a hazai ipart!” nem fogjuk a kezdet nehézségeivel küzdő ipari életünket fellendíteni.

Nem azt akarjuk ezzel mondani hogy talán ennek fellendítésére más uton és módon nem történék intézkedés: el kell ismernünk, hogy amióta Hegedűs Sándor helyes és

böles vezetése alá került kereskedelmi és ipari életünk irányítása, nagyon sok jó és hasznos intézkedés történt e tekintetben. Csakhogy sajnos, a mostani dieséretre méltó mozgalom nagyon is magán viseli a pillanatnyi felbuzdulás bélyegét. Hirtelen magasra akarjuk emelni a hazai ipart, pedig ehhez évtizedes serény, lankadatlan munkálkodás kell.

Akármenyire is üdvösek kereskedelemügyi kormányunk intézkedései, azok nem elegendők, ha a magyar közönség nem karolja fel az eszmét és nem küzd mellette.

Hát legyünk őszinték! A miniszter intézkedései, és a sajtó buzdításai már is jó eredményeket mutatnak. Az iparpártolási láz szinte divatossá vált s mert divat, azért félünk, hogy csakhamar más divat fogja felváltani. A sajtó nem küzdhet állandóan, megszakítás nélkül az ipartámogatása mellett, mert az újdonságokra vágyó olvasó előtt unalmassá válik. Más érdekes esemény

vagy nagyobb mozgalom felé kell figyelmét fordítani s bizony megeshetik, hogy a közönség is napirendre tér az ipar pártolása felett.

A magyar iparosokra tehát az a nagy feladat vár, hogy az üdvös mozgalmat lehetőleg kiaknázzák. Magukhoz kell vonzani a közönséget, hogy állandó vevőkre tegyenek szert. Nem szabad nekik ezt a kedvező alkalmat elsiklani hagyni anélkül, hogy az abból keletkező hasznot maradandóvá ne tegyék.

A közönség hazafias kötelessége, hogy támogatásában kitartást tanusítson, az iparosoké, hogy erre a kitartásra rászolgáljanak és azt a jövőre is biztosítsák maguknak.

Csak úgy lesz lehetséges a pillanatnyi lázból állandó hasznot húzni és iparunknak egészséges alapot teremteni.

Bár úgy lenne!

Színház.

Szerdán május hó 30-án „A szabinnök elrablása” c. bohózat került színre gyérszámú

TÁRCA.

Utí rajz.

— írta: Dr. Gyapay Ede. —

Erdélyben lenni s Torockót nem látni valódi vétek. Leírni eme táj szépségét nem lehet, de ha teheted tekintsd meg s épül a lelked.

Röviden, szerény tehetségemhez képest le akarom írni torockói utunkat.

1899 évi május 20-án Kolozsvárról 4-en indultunk el, Gass Gyula, Kertész Lajos, Kertész Béla és én. Értelmi szerzője ezen egész kirándulásnak Kertész Lajos barátom volt, ő intézkedett minden felett. A már említett napon délután fél 7 órakor indultunk el egy rázós kis szekéren Felek-felé, egy másik kis kocsi a nyergeket hozta utánunk. Felekre este 9 órakor érkezünk meg Demeter Gergely erdőkerülő házához, ki az egész uton velünk volt, ő volt vezetőnk, lovaink istápolja, s minden szükségesről ő gondoskodott.

Gergely bátyánk, ki melleleg megjegyzendő román, potrohos derék egy férfiú — oly főszókeresen beszél magyarul annálha a nagy magyar alföldön született volna. Az erdészlakhoz érve erős kutya csobogás fűzött benünket. A házaszony látva jött bennünket elébünk sietett s „noptye bunye” — „jó estét” — köszöntéssel fogadott, majd elő

került az ifjabb asszony is s a kőcos eselé dleány — asszony (darabant) leszedik anyergeket, leszerszámozzák a lovakat melyeket az egész éjjelre rögtön kipányválnak az erdőkerülő viskója melletti dus gyepre. S azután az elemózsia leszédésére kerül a sor, amit Gergely bátyám szerzett be a városban, mert ő hozott föl bennünket, két kis szürkéjén Felekre. Leszedik a bárány címet, a sajtót a sert s sok más jó dolgot.

Az asszony nép rögtön befordult a konyhára, hogy jó ízletes tokányt készítsen, mi pedig bevonultunk a szobába kiesít körül tekinteni.

Miről is beszélne az ember egyébről ha idegen helyre jut mint a házigazdák körülményeiről. Házigazdánk a fellőrpintett sörök hatása alatt belé melegszik a beszédbe s elmondja egész élettörténetét s így megtudjuk, hogy ő kelme már 28 év óta él majd békés, majd pörös viszonyt folytatva drága élete párjával s elmondja lánya történetét is, kinek lakodalmá jövé vasárnap lesz, noha már két éve házas s egy kis honpolgárt is számlálhatnak a háztartásba, — de hát mentegette magát az öreg Gergely — haza hozta 8 ókoron a feleségét, mikor én vásáron voltam s ha már elhozta hát biz én ki nem kergettem.

Az asszony nép azonban sürög forog a konyhán s közülünk majd egyik, majd a másik a „oa” titulus alatt, hogy megézi mikor lesz már kész a vacsora kifordul a kony-

hára, pedig de hogy a tokányt, hanem azt a úzról pattant menyecskét mentünk megnézni s beszélünk hozzá kézzel lábbal ám biz ő ebből édes keveset értett, mindenre csak azt mondta nestye hungurestye.

Végre készen volt a vacsora amire mindannyian jó étvágygyal hozzá láttunk napi szükségleteink kielégítéséhez. Vacsora után rögtön lefeküdtünk s nagyon is rövid alvás után fél 3 órakor már talpon voltunk. Mig mi regeliztünk, Gergely az ő általa beszerzett 5 mokány kis erdélyi lovakat zabozta nyergelte fel, úgy hogy Felekről hajnali fél 4 órakor indultunk el Torockó felé.

Erdői utakon haladtunk nagyrészt keresztül. Remek gyönyörű vidéken haladtunk át; a napfeljöttkor már messziről látszott a Torockó mellett levő — Székelykő magas orma, a mint a nap sugarai bearayozták, s a Tordai hasadéék égbe nyuló meredek fala.

Az alattunk elterülő völgyek gyönyörű lombos erdőkkel benőve, a lankáson legelő bi-vály csordák, juh nyájak csilingolésai, a légbe felezálló paesirta éneke, s az erdőből ki — ki hallatszott rigó futtye fenséges egy harmónia volt. A völgyben tekvő falvak Gyálu, Jene egy egy kis óázhoz hasonlítottak az erdőtenger közepén, melynek hullámain a bércék alkotják.

Kis lovaink serényen, taradhatatlanul ügettek tovább s szebbnél szebb panoráma vált-

közönség előtt. Az ügyes darab az ügyes szereplőkkel sok józsu kacajt fakasztott a színház falai között. Különösen ki kell emelnünk a szereplők közül Mezey Bélát (Hettegi) ki válaszképpen izléssel és páratlan komikummal adta a vidéki színezgető szerepét. Persze a helyi érdekeket sem mulasztotta el megpendíteni aktualitásuknál fogva, de nem igazságosan, mert társulata tagjai közül éppen a legérdemesebbeket nem sorolta fel jó tulajdonságaikkal, miért is az ajánlgatóst a közönség nagy része esipös gunynak vette. Jól játszottak: Mezeyné (Borbála) Bogyó, Sarlay, Kállay, és Bátorossy. — Csütörtökön premier volt. Deréki Antal színtársulati tag korrajza „A búrok harca” vonzott szép számu közönséget. A darab, mint korrajz tetszetős, de a deszkákön előadva események nélküli hosszú dialógjaival sok helyen elaposodik, más helyen mint pld. az utolsó-előtti képen lélektani szabálytalanságaival nem azt a hatást idézi elő, mit a derék szerző maga elé bizonyára célul tűzött. A szereplők szép játéka segített a darabot diadalra vinni. Bogyó és Kállay megindítóan játszottak. Kétünnön alakított Fehér, továbbá Sarlay és Szigethy. Mezeyné a hős búranyát Deréki a hazaszerető lelkésszé játszott nagy tudással és verve-vel. — Pénteken negyedszer adták „Szulamith”-ot a másmapi parodia kedvéért. Hogy mily vonzó az igazi jó színdarab, ez kitűnik abból, hogy az ismétlődés és a zuhogó eső dacára megtelt a színház publikummal, mely a szereplőket ügyes játékkéért többször zajosan megtapsolta. Szombaton egy másik premiért láttunk. Hetényi Dömény Elemérnek a társulat kiváló komikusának parodiája: „Szula Mici” került színpadra. Az a sok humor, szellemi sziporka, komikus tarka jelenet, mely ott a deszkákön végbement folytonos derűltésben tartotta a közönséget, úgy hogy a darab erkölcsi sikere már az első felvonások után biztosítva volt. A címszerepet utánozhatlan kedvességgel, élénkséggel és nagy routinnal Harkányi Gizella kreálta. Abigail Bognárné volt, a jeles talantumú komika. Hetényi (Cingi-cangi) Sarlay (Abszi) Fehér (sakter) és Szigethy (Cerna) oly kiváló alakítások, hogy az élet természetesebbet alig mutathat. A hálás közönség a tehetséges szerzőt többször a lámpák elé tapsolta, különben a tapsból a pompás dalokért a többi szereplőknek is kijutott. — Vasárnap délutáni előadáson „A kucuk fufuráng”-ot adták másodszer, este nem megfelelő számu közönség előtt újból a „Búrok harca”-járta. — Hétfőn utolsó előadásul a multkor félben maradt „Bolond”-e. Rákosi-Szabados írta regényes operette került színpadra nagyszámu közönség jelenlétében. A lévai színházban darab még olyan

nagy sikert nem ért el, mint ez. Lehet hogy kitűnő zenéje, lehet hogy nemzeti tárgya, de mindenesetre a szereplők kiváló játékaiknak tulajdonítható ez a siker. A reconvalescens művészpő Cathry Emma gyönyörű énekét mindannyiszor a közönség lelkes tapsvihara jutalmazta. Sok bensőséggel, és bájjal énekelte és játéka is kitűnő volt, bár helyenkint indokatlanul félénk. Tiszta kellemes éreű hangon énekelte ma ismét Szarvassy, aranyos babák voltak: Harkányi Kállay és Bogyó. A címszerepben kitűnő volt Fehér (valóban kár, hogy meg kell szakítania e tehetségnek pályáját). Jól játszottak: Deréki, Bátorossy, Hetényi, Sarlay és Szigethy.

Az esküdtszék.

Harmine esküdt Maróthra tart,
Szörnyű verdikre kész:
Harmine komoly esküdt előtt
M a kemény vitéz.

Mind adózók, mind férfiak,
Mind hű és hazafi,
Mint esküdtetek behívta
Az elnök A y

Maróthon az elnök előtt
Megállnak zordonan;
Szemükben az ambició
Tüzes szikrája van.

De trónusán ül az elnök
S szól hozzájuk eképp:
„Idé hívta önöket a
Legszébb kötelesség!”

Szólt nyájasan s tömören —
A harmine összenéz —
Harmine komoly bajtársival
M a kemény vitéz.

„Ugy, ugy elnök!” szól a vádló
S megrázza szép fejét;
Vélnéd egy erdő rengeti
Hatalmas üstökét.

Majd folytatja — s az esküdték
Figyelme szorgos, nagy —
„Az igazat kimondani
Esküdt, hivatva vagy!”

Sok pénzt és sok időt áldoz
A nemzet ám ezért.

Mert látja, hogy nagyot alkot,
Isten tudja miért!

Igy kivívja ős hazánknek
Igazságát karunk, —
Melyért mi ügyészek már oly
Régen élünk, halunk.

Azért édes esküdt urak
Ugy becsülik e hont,
Hogyha szívük és az ajkuk
Csak igazat érez s mond!”

Szóllott hévvel és vakmerőn
Inkább meghalni kész,
Semhogy elvét megtagadná
A királyi ügyész.

S még több hévvel szól a védő
— A vád súlya nagy —
„Halál roád te esküdtszék,
Ha igaztalan vagy!”

Halál rád is nyakas vezér
Esküdték főnöke!”
S mély álomból felocsúdik
Az esküdték zöme.

Vádlott fázik, védő zizad,
Aktát, könyvet letesz;
Rajtok elnök pillanata
Vegiglen tévedez.

„Kezemben élet és halál!”
Mind hangosb a beszéd —
— „Csendet kérek!” így folytatja
„Alszik az esküdtszék!”

Mind adózók, mind férfiak,
Mind hű és hazafi:
Szavát az esküdt, hogyha kell
Nem fél kimondani.

„Most menjenek tizenketten,
Ott a tanácskozó!”
Mond az elnök „S így veszzen el
Vádlott egy millió!”

És vonul a harmine közül
Tizenkét esküdt föl!
Majd visszajön a verdikkal,
Felmentő-e, vagy öl?!

S a néma légbe nem vegyül
Csak legkisebbke jaj;
Csak a vádlottnak ajkain
Egy elnyomott sohaj.

Ki az ki végsőnek beszél
A teremben — ki ő?
— Semmiségi panaszait
Most modja a védő.

Igy áll az ős erdők disze,
Az óriási eser,
A közvád hozzá sújtani
Csak kételkedve mer.

A eser érzi már a csapást,
A vádlott visszanez,
S szemben ül a közvádlóval
M a kemény vitéz.

„Mint esaládfő, mint férfiú
— A vádlott deklamál —
Nem gaz, nem orv, egy honfi az,
Ki színük előtt áll.

Az megtagadja Istenét
Egy szolga életért;
Én levágtam egy boszorkányt
Oly sok bántalomért.

ja fel egymást: az erdős vidéket elhagyva művelt szántókon s gyepek réteken majd sziklás meredek omlós sziklák és vízmosások közt haladtunk. Egyes falvakon át haladtunk másokat elkerültünk. 7 óra felé a Jálavölgyéhez értünk; kis patak mostan, de ha a hegyekben hazamosabb esőzés van ragadó folyamunk dagad meg; mind a két oldalát meredek omlatag sziklák veszik körül, csak itt ott egy, egy fa — egy kis gyepe a melyen egy-néhány kecske rágesál füvet; lovaink majd sima porondon, majd a folyam medrében haladnak tova s így érünk ki az Aranyos völgyébe, melyen folyó irányában haladunk tovább. 8 óra tájban, mivel lovaink igen ki voltak fáradva egy kis pihenőt tartottunk, a lovakat kipányváltuk a friss gyepe s mi is egy kiesit falatoztunk s fenyő vízzel erősítettük fáradt izmainkat.

Midőn lovaink kipihenték magokat ismét folytattuk utunkat, s Borévnél betértünk a torockói vas országútra; milyen más a tájké már itten, a hegyek tele lombos erdőkkel el alankások szépen megművelve a vetés mindenfelé szépen zöldel. Egy kanyarulatnál feltűnik előttünk a Székelykő égbenyuló orma, majd maga Torockó bánya város is, hirtelen elborul az ég s 5 percig tartó jéges eső váltja fel csak egy pillanat előtt ragyogó napot s mindannyian bőrig ázunk de mire Torockóra beértünk az ismét kisütött nap heve megszáritotta nedves ruháinkat Ott találjuk a kolozsvári állami tanító

képezde tanulóit, kik szintén kiránduláson voltak. A városból hárme egy szíves ember. Báró Lajos házához szívesen meglátogattunk, a mi lovaink is elhelyezést nyertek.

Egy kis pihenő után elmentünk a templomba. Fenséges volt az, a mi szemünk elé tárult. Bent az újatosság javában folyt, midőn beléptünk a lelkész éppen beszédjének végére járt. — Ezután következett az úrvaesora kiosztása ezt azonban ének előzte meg s így volt időnk egy kissé körül tekinteni. Balról a férfiak ültek, elől a város bírja az esküdtékekkel s a notabilitásokkal mindannyin régi sújtásos díszes mente. Jobbról az asszonyok s leányok, midőn oda tekintettem azt hittem, hogy az ezer egy éjben vagyok, — elmém nem képes, tollam gyenge azt a fesztői szépséget és harmóniát leírni. — Anynyira elkábultam eme tüneményes jelenettől, hogy nem is vettem észre, mikor volt vége az éneknek, csak midőn Gass Gyula barátom megrántotta kabátomat s mutatott a körben álló férfiakra akkor vettem észre, hogy az úrvaesora már kezdetét vette. A nagytiszteletű úr minden egyesnek kezébe ada kenyeret, majd a kelyhet, melyből egy némelyik bizony jócskát húzott, s elmondá szép beszédét: egyik legyetek, egy mindannyiért, mindannyi egyért: az igaz egy Istenért!

(folyt. köv.)

Büntetésem, szenvedésem
Egy véres áldozat,
Melyből nekem majd üdv fakad,
Neki meg kárhozat!"

Szól a vádlott, este van már,
A nap homályba vész —
Hat réjt görbe már a padban
M . . . a kemény vitéz.

S a néma légbe nem vegyül
Csak legkisebbke jaj,
De a tömegnek ajkain
Kél lázadó moraj:

„No ha minden hitvány ügyhöz
Két teljes nap kell,
Akkor egy vádlott sem eserél
Az eskütekkel!"

Dr. Rischanek Béla.

Valamikor . . .

*Valamikor réges-régen
Ösmertem egy gyereket;
Verset irt az istenadta,
Verset irt és szeretett . . .*

*Ösmertem egy szép leánykát
Tán még most is ösmerem:
Barna volt az istenadta,
Barna volt és szivtelen . . .*

*Gondolkozom s ime még egy
Régi ösmerős akadt:
Vértett is, meg dobogott is, —
Dobogott és megszakadt . . .*

Ádám Zsidor

H I R E K.

— **Egyházmegyei hírek.** Az esztergomi székes főkapitányban megüresedett kanonoki állásra a király a zelizi urad. erdőmester érdeműs fiát dr. Fischer-Colbrie Agoston pápai kamarást, udvari káplánt az Augustinaeum tanárát nevezte ki. A fokozatos képviselő kanonok nyitrai főesperessé lépett elő. Hóbl Antal helybeli káplánt a herceg-prímás Budaörsre, Juriga Nándor ottani káplánt pedig Lévára kölesönösen áthelyezte.

— **Esküvők.** Balatoni Farkass László babádi földbirtokos f. hó 4-én esküdtött örök hűséget székhelyi Majláth Erzsike kisaszszonynak Kerekényben. Tanuk voltak: Dubravicky Elek esz. és kir. kamarás a völegény részéről és székhelyi Majláth László a menyasszony részéről. A diszes esküvő után, melyen a férfiak nagyrészt díszmagyarban vettek részt az öröm szülők házában pompás lakzi volt. Az új pár másnap új otthonába Babádra utazott. — Ugyancsak f. hó 4-én vezette oltárhoz Schiller Ottó vármegyei alszámvevő Budapestben Frager Antal budapesti háztulajdonos leányát Mariskát. — Dr. Koszko Béla lévai ügyvéd tegnapi esküdtött örök hűséget Moesy Lajos kisasz-

szonynak Moesy Lajos tekintélyes ügyvéd bájos leányának Gr. Vezekényen.

— **Előleptetések.** Az igazságügyminister Dr. Tejfalussy Béla és Peichos Béla kir. aljárásbírókat a IX. rangosztály I. fokozatába, Dr. Szabó Gyula kir. aljárót pedig ugyan-ezen rangosztály II. fokozatába léptette elő.

— **Árvaház vednök nélkül.** Lónyay Stefánia grófné tikárja után tudatta a lévai Stefánia árvaház vezetőségével, hogy a vednökségről lemond; kilátásba helyezte azonban, hogy ha erre felkérrik azt — mint Lónyay grófnő — újból elfogadja. A lévai nőegylet tehát most lépést tesz, hogy az osztrák főhercegnőből lett magyar grófnő engedje meg, hogy az árvaház tovább is az ő neve és vednöksége alatt szerepeljen.

— **Kulisszák mögül.** No ez igazán onnan van, mert a szímszékéről van benne szó. Hat a gyors csomagolás lázas izgalmai között nem esda, hogy ninesen helyén egyik másik művésznek a feje és elveszti, elhagyja legértékesebb holmiját. Hétfőn este is igen sokan voltak ily szorakozottak. Az igazgató elvesztette a kedvét, hogy még egyszer ide jöjjön. Az operette — primadonnait hagyta a — szívet, a komikus itt felejtette saját magát (kilépett a társulatból) az író szímszék itt felejtette házassági szándékát, a bonvivant elhagyta legjobb barátait s így tovább ki bírta mind felsorolni. De ez uton kéri a beesületes megtalálók, hogy az elvesztett, elhagyott, itt felejtett bolmikat alkalomadtán adják vissza.

— **Mezey Béla színházársulata** 26 napi működés után épen a jobb korszak beköszönlésével elhagyta városunkat és Aranyos-Maróthon ütött tanyát. Valóban sajnáljuk, hogy ily rövid ideig időztek csak körünkben mert azt meg kell hagyni, hogy pompás repertoárral bíró kitűnő színházársulat Mezeyé, melynek szerződéséért Nyitra, Lugos és Nagy-Becskerek versenyeznek. Hétfőn fejezték be az előadások sorozatát a „Bolond” e. regényes nperettel és másnap reggel már Isten hozadot mondtak és vonaton Kovácsig onnan pedig kocsikon mentek tovább Aranyos-Maróthra. Reméljük és hisszük, hogy a jeles társulatot nem utoljára láttuk az idén körünkben!

— **Pünkösdi hétfőn** volt tervezve a sportegylet második tavaszi mulatsága, de biz az a tagok részvétlensége miatt fiaskót vallott. Alig volt kiint egy pár család, azt is hazakergette a zuhogó eső, mely este fel az ég esatornáiból megeredt. De hát minek is Léva mulatságot rendezni? mikor alig akad egy két ember ki az a körül kifejtett fáradozást méltányolni tudná.

— **Orvosi közgyűlés.** Az országos orvosszövetség bars megyei fiókja ma tartja Léva rendezes tavaszi közgyűlését.

— **Áthelyezés.** Az igazságügyminister Dr. Matisz Dezso dunaföldvári közigyűzöt Körmebányára helyezte át.

— **Az árvák jóvoltáért.** A Stefánia árvaházat most tatarozzák és alakítják át megfelelőbbé. Minthogy ez sok pénzbe kerül a nőegylet egyik agilis tagja azt a tervet hajátja megvalósítani, hogy a Stefánia árvaház javára a nyár folyamán egy nagyszabású népmulatságot rendezzen a nőegylet, úgy, hogy ezen a mulatságon az intelligencia is részt vehessen. A szerény belépő díjából befolyó jövedelem — minthogy kiadás alig lesz, némi részben pótolná a mostani tatarozás költségeit.

— **Halálozás.** Böresányi Béláné szül. Rácz Mariska. Rácz János városi tanácsnok kedves leánya boldog házasságnak első évében hosszas betegség után jobb létre szerendült. Temetése f. hó 1-én volt nagy részvét mellett. A gyászhaborult férjnek és szülőknek adjon vigasztalást a Mindenható.

— **Évzáró vizsgák.** A helybeli kegyesrendi főgyimnásiumban az évzáró vizsgák f. hó 12-én veszik kezdetüket és egész f. hó 25-ig tartanak. A szóbeli érettségi f. hó 20-án és 21-én lesz megtartva.

— **Magyar név.** Kiskorú Hugyinka Erzsébet és Otília lévai lakosok vezették nevéket belügyminiszteri engedéllyel „Havasi”-ra változtatták.

— **Felhívás tejjelőzőgép versenyre!** Nyílt levél az összes tejjelőzőgép gyárossokhoz és azok képviselőihez! Tudomásomra jutott, hogy az újonnan megalakuló falusi tejszövetkezeteknél és egyes tejjelőzőgép gyárossal foglalkozó birtokosoknál különböző rendszerű tejjelőző gépeket arra való hivatkozással ajánlanak és adnak el, hogy az illető tejjelőzőgépek ép olyan tökéletes módon választják a zsírt a tejből, mint az alfa separatorok. Szükségesnek vélem a gazdaközönség érdekeinek szem előtt tartásával e tekintetben felvilágosítást nyújtani. Hivatkozhatnék ugyan az 1899. évben legutóbban Angolországban megtartott versenyre, hol az alfa separator megszerte felülmúlta az az összes használatban lévő tejjelőző gépeket. De, hogy a t. gazdaközönségnek alkalma legyen az alfa separator versenyképességéről és felülmúlhatatlanságáról meggyőződést szerezni, tisztelettel felhívom az összes tejjelőzőgép gyárossokat és azok képviselőit: vegyenek részt egy Budapesten rendezendő tejjelőzőgép versenyben, hadd lássa a t. gazdaközönség, mely géppel minő eredményeket és minő kihasználást lehet elérni. Hogy pedig a versenytől való tartózkodást semmi kifogással megokolni ne lehessen, kijelentem, hogy a tejjelőzőgép-verseny összes hivatalos és rendezési költségeit viselni fogom, a verseny tehát a t. tejjelőzőgép eladónak költséget nem fog okozni, továbbá, hogy a földművelésügyi miniszterhez beadványt intéztem, melyben szakközegének s megbízottjának a versenyre való kiküldetését kértm. Egyuttal kijelentem, hogy a kiküldendő közeg intézkedéseinek magamat alávetem. Ennélfogva tisztelettel felkérem a tejjelőzőgép gyárossokat és képviselőit, szíveskedjenek a versenyben való részvételüket velem tudatni, hogy a kellő intézkedéseket megtehessem. Pfanhauser Alfréd német az Alfa-Separator Részvénytársaság igazgatósági tagja.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

L. J. F. Hálás köszönet az érdeklődésért. Csaldik azonban ha azt hiszi eselszövény forog fen az ostromlottak részéről. A háboruskodók közül az egyik fél még mindig vágyva vár egy nagy hatalom közbelépésére. De az kösík és ez nagy hiba. Pedig már irásban is fel lett kérve tette. Ugy látszik nines más mód a kibontakozásra, mint az — elbukás. — Sz. I. Budapest. Kivánsága szerint. — **Kakuffi.** Szétmálló szíve ádáz zongoményát a szerenestelen szerelmek és a szerenestés olvasók okulására íte. Iktatjuk. De aztán esend legyen a . . . körül. Fél hát a kortinával!

Mint a papírsárkány a levegőgömbbe,
Ha a madzagja ninesen okleveles kézbe
Elreput, messze száll s üres a fészek,
Ugy tüntek el innét is a jó színészek.
De hát mit bánom én a trupp férfi részit
Más itten a hiba, más a baj, a vész itt!
Egyik primadonna után vágyik keblem
S a milyen ez a vágy — mely és feneketlen
Olyan az udvarlók közt a primadonna
Szívhibódító virág uttalan vadonba!
Hogy a szavát halljam, hogy szép arcát lássam:
Esténkint mindig a karszatra foljártam
Egyszer pláne mikor leszálltak az arak
A 10-ik sorban ülve szállt imádát
Szerető szívemből direkt ő feléje
És ő — úgy láttam hogy — párszor rám is néző
Ő és csak mindig ő van lázas eszomben
Mi lesz most, hogy elment az én édes szentem?
Érzem szegény szívem kezd szeretemállani
Érdet: te éretted imádtott **Kállay!**

Maga nagyon hamis ifjú lehet! Ugy-e azt akarta a zongoményával elérni, hogy mindnyájk szíve szerte mállék! Legyen nyugodt, csak egy mellény mállott szerte neveltében egy kövér uron, kinek sebőben folólvastuk ezt a rettenetes rémrikantást.

H I R D E T É S E K.

felvételnek

a kiadóhivatalban.

SCHULCZ IGNÁCZ

könyv- és papírkereskedése, könyvnyomdája és könyvkötészete
üzleti könyvek gyári raktára. Kölesönkönyvtár. **L é v á n.**

Ajánlja dúsan felszerelt raktárát levél, irodai- és rajzpapírokból; ugyszintén irodai- és rajzszeremből, emlékkönyvek, arezkép- és levelezőlap-albumok, imakönyvek- és képes-levelezőlapokból legnagyobb választék.

A n. é. közönség b. pártfogását kérve,

tisztelettel

Schulez Ignác.

Magy. kir. dobány, szék, lópor és kátya-áruak.

Első gazdasági és var. rugó-, koszorú-, fa- és székelyorsó raktárak.

KERN TESTVÉREK LÉVÁN

Ajánlják dúsan berendezett vas-, fűző-, csomagó-, bész-, főtűs-, kofokató- árak, gazdasági- és kerti-magvak, vadászati eszközök, hangszerek, igen finomhurok, varró-, gépek öt évi jótállás mellett, gazdasági gépek és gépessék Szeresim, asztalos, bűdörös, gépész, lakatos, kovács, kőfar-kereskedő, aszt. esztorgályos, szepessz. házi és gazdasági részere, tengelyek, ékecsok, valódi Fischer-féle részalak és rúspolyók, koszorú, Alirpaó és tungortú, ápatolt- és butor-vasalások, finom kávé, szakor, tea, rum, likőrök, cecnae, feher és vörös bor, valódi Meidinger-féle és ántött vas-kalypakkal felszerelt raktárakat.

A. gödöllői magyar királyi koronauradalom felügyelője alatt álló borászati szövetkezet palack-borának előruktató raktárak.

Fischer Miksa

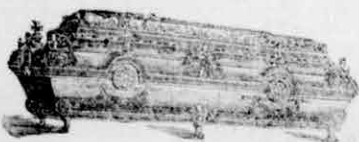
L É V A.

Fa- és érezkoporsók, sirkoszorúk

ARANYBETŰS SZALAGOK.

Temetkezési kellékek

RAKTÁRA.

Minek Festre Minek Bécsbe ?

Mikor nálam minden előpénz nélkül 50 krajczáros részletekre ^{kapni} 5 évi jótállás mellett Singer varrógép 28 frtéért Ringschiff varrógép 50 frt.

FISCHER MIKSA

varrógépraktára

L É V A N.